

30. května ☆

Je těžký vedle něj jen tak ležet.

Tak dlouho jsem dělala, že spím, až jsem nakonec usnula.

V noci mě probudil sen. Teda nebyl to sen,
ale zase to moje vidění!

Zase jsem to DOOPRAVDY cítila.

Procházela jsem se po mořském dně.

Všude plavaly ryby, já je pozorovala a byla jsem
úplně klidná. Kolem plachtily rejnoci. A dýchala
jsem bez přístroje! Jak by se tohle mohlo někdy stát?
Mám hrůzu z hloubek, ale fakt bych to chtěla zažít.

Když jsem se vzbudila, byl pryč.

Podívala jsem se z okna, měsíc svítil jak šílený.

Seděl u moře. (Sam) Bylo mi ho líto,
musí ho po ty nakládače bolet celý tělo.

